

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК



SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

PIK XCI. Ч. 131. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 12-го ЛИПНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JULY 12, 1984. No. 131. VOL. XCI.

ФІЛІДЕЛЬФІЙСЬКА ОКРУГА ВІДЗНАЧИТЬ ПОТРІЙНО 90-РІЧЧЯ УНСОЮЗУ

Філадельфія (с.г.) — За традицією Філадельфійська округа кожного року влаштовує союзіві дні або інші імпрези, завданням яких є в першу чергу пропагувати добре ім'я Українського Народного Союзу, а при тому дати нагоду для зустрічі союзівців з різних місцевостей, не лише Пенсильванії, але й інших штатів.

У зв'язку з цією традицією цього року, в якому відзначається 90-річчя Батька Союзу, Філадельфійська округа цей ювілей відзначить потрійно відповідними імпрезами. Першим відзначенням буде Союзівий День-пікнік, який відбудеться в неділю, 19-го серпня, на посілости Української Спортівної Осередку "Гризуб" в Горіах. Па. Відтак в неділю, 23-го вересня, в залах "Дуганс" рес-торану, при Рузвельт булеварді, відбудеться величавий банкет з відповідною програмою та відзначенням довголітніх союзівців секретарів. В неділю, 30-го

грудня, заходом Світового Товариства Українських Бандуристів, відбудеться перший раз у Філадельфії концерт з виступом 150 бандуристів під батугою Віктора Китагості. Співучасниками концерту будуть славі кобзарі не лише з Америки та Канади, але також з Європи та Австралії. Спозором того величавого концерту є Філадельфійська Округа.

Повторяючись до Союзівого Дня в неділю, 19-го серпня, то згідно з ухвалою Річних зборів Округи, весь дохід із цього свята буде призначений для УСО "Гризуб" на сплатнення поважних задолженень в зв'язку із купном 38-акрової посілости та будови імпортантного клубу на тій посілости. У зв'язку з тою ухвалою Управління Округи й "Гризуба" відбули ряд засідань для устаткування ділянок праці під час свята. В більшості праця буде виконана "гризубівцями", але перебігом свята керуватиме Управа (Закінчення на стор. 3)

На „Верховині“ знову відбудеться Фестиваль Молоді

Глен Спей, Н. Й. — Тут на Оселі Українського Братського Союзу знову відбудеться широко популярний 9-ий Фестиваль Молоді в днях 13, 14 і 15-го липня ц.р. У Фестивалі заповіли участь понад 100 українських танцюристів, співаків і музик з Нью Йорку, Торонто і Глен Спей. Між іншими у Фестивалі виступлять хор „Думка“ з Нью Йорку, Український танцювальний табір з Глен Спей „Верховина“ оркестра „Іскра“ з Нью Йорку, Рон Когут і „Буря“ з Торонто, оркестра „Соловей“ з Торонто, танцювальний ансамбль „Веснянка“ з Торонто (ОДУМ), Богдан Андрусиниш-Данчик з Нью Йорку. Програма буде вести Богдан Зайчів з Канади.

В доданку до цієї широкої музично-танцювальної програми, яка розпочнеться в п'ятницю увечері і буде продовжуватися в суботу по полудні і в неділю, оркестри будуть грати постійно через цілий день. Відповідальна за переведення Фестивалю є Уляна Стек.

Поруч із музично-танцювальною програмою будуть також вистави українських культурних надбань і виробів у 35 виставках, які зголошені цього року. Виставки будуть відкриті в суботу по полудні, 14-го липня.

Окрема частина оселі „Верховини“ призначена на продаж українських страв, а також можна буде отримати постійно харчі у великій їдальні залі оселі.

Фестиваль Молоді має вже широку славу не лише серед українців, але й неукраїнців та сотні людей приїжджають на нього з усіх усюдів. Клуби та організації українців, які планують приїхати збірно, повинні повідомити телефонно оселю, щоб зарезервувати місце на паркування (тел. (914) 856-7282).

Помер Василь Бора

Торонто. — У неділю, 8-го липня 1984 року, тут нагодо помер на удар серця на 79-му році життя Василь Бора, уродженець Карпатської України. В 1938-39 роках Василь Бора був господарським дорадником при Представництві уряду Карпатської України у Празі, був високим урядовцем чехословацького, а згодом і словацького народного банку в Празі та Братиславі.

Похорон св. П. В. Бора відбудеться у понеділок, 16-го липня, на місцевому цвинтарі.

Уже є в продажу 10-те число ювілейного збірника ОУП „Слово“

Едмонтон, Альберта. — Із Видавництва Об'єднання Українських Письменників „Слово“ і за фінансовою підтримкою Української Канадської Фундації ім. Тараса Шевченка та Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді, на літературному ринку появилось друком люксове видання 10-го числа ювілейного збірника ОУП „Слово“ — література — мистецтво — критика — мемуари — документи.

Сторінки цієї 485-сторінкової книги відкриваються портретом проф. Григорія Костюка у 80-річчя цього літературознавця, засновника і почесного голови ОУП „Слово“, як в дашньому слідує стаття про його ювілей та ряд інших ювілейних статей, в яких відзначається 80-річчя Наталії Лівичко-Холодної, 75-річчя проф. Юрія Шевельова, 90-річчя з дня народження Олександра Довженка, як і

100-річчя від народження славного грецького письменника Нікоса Казандзакіса. У склад Редакційної колегії цього видання увійшли: Юрій Бойко-Блохин, Святослав Гордінський, Олег Зуєвський, Юрій Клиновий, Олександр Копач, Григорій Костюк, Світлана Кузьменко, Дмитро Нитченко-Чуб, Улас Самчук, Остап Тарнавський, Олександр Черненко та Юрій Шевельов. Мистецьке оформлення книги, як і попередніх видань — коралова тверда обгортка і чорними літерами назва збірника — роботи Якова Гніздоського.

Збірник цей — багатий у різноманітність літературних жанрів, як про це повідомляє його підtitул, багатий у різноманітність тематики, як і в широкій сфері творчості слова — цих, хто сьогодні активний за письменницьким вярством і цих, хто вже відійшов.

Поети, поезії яких поміщені в цій книзі, це: Е. Андєєвська, О. Веретенченко, В. Ворскло, М. Голод, М. Калитовська, П. Карманський, М. Качалюба, Ів. Кметі-Івнянський, Б. Коваленко, С. Кузьменко, Н. Лівичко-Холодна, Т. Матвієнко, В. Скорупський, Яр. Славутич, І. Смолий, Я. Тудоровський, Г. Чернів, О. Черненко, В. Янів; поезія Артура Рембо в перекладі О. Зуєвського.

Проза тут заступлена творами таких письменників: Е. Андєєвська, І. Боднарчук, А. Галан, Діма, Р. Єндик, О. Зозуля, О. Ізарський, І. Качуровський, Л. Колесника, О. Копач, М. Ковшун, М. Левинський, У. Любичів, П. Малаур, Ю. Мовчан, В. Мороз, В. Пакуляк, М. Костка-Понятовський, Я. Гулорковецька, І. Чорнобривець, І. Шуварська Шумилович.

У збірнику є і драматичний твір, це п'єса Івана Керницького п. з. „Яворський ретинг“.

У розділі книги, — есеї, мемуари, критика, писали: Ю. Бойко-Блохин, О. Горбач, А. Г. Горбач, Ю. Гаморак і О. Зуєвський, М. Івасівка, І. Коронівський, І. Кошівський, С. Наумович, П. Оларченко, В. Ревуцький, У. Самчук, Яр. Славутич, Д. Гусак-Струк, О. Тарнавський, Д. Чуб, К. Штутль.

І наприкінці, у рубриці „Наші втрати“ є слово-некролог О. Тарнавського про Вадима Лесеня п. з. „За од-“

А. Сахарова „годує“ наркотиками

Бостон, Масс. — Пасербиця совєтського вченого, співнахідника водневої бомби Андрєя Сахарова Татьяна Янкевич заявила в телефонічній розмові з кореспондентами, що вона має достовірні інформації з дисидентських джерел, які підтверджують ранішні здогади на Заході про дальше тероризування органами КГБ її батька. Вона твердить, що А. Сахаров під теперішню пору перебуває в шпиталі в дуже ізольованій і стережній місцевості біля Горького і його там „годує“ наркотиками в надії, що він вкінці таки духово заломиться і підпише якусь заяву чи звернення, яку описія совєтські чиновники використовуватимуть для пропагандивних цілей і для замилення очей західним оборонцям Сахарова.

Розмовляючи з деякими журналістами із свого пошання в Массачусетс Т. Янкевич заявила, що згідно з інформаціями поворотців з СРСР, які там зустрічалися з деякими дисидентами виходить, що А. Сахарова весь час тримають в

заперті в шпиталі після проголошення ним голодовки 2-го травня ц.р., якою він сподівався змусити совєтських лідерів дати дозвіл для його дружини Єлєни Боннер на виїзд за кордон на лікування серця й очей. Є. Боннер є рідною матір'ю Т. Янкевич.

Т. Янкевич, а також деякі західноєвропейські пресові агентства заявили, що до Горького майже кожного дня приїжджає психіатр, спеціаліст від гіпнози і психотерапії для „лікування“ Сахарова. При тому Янкевич заявила, що вона переконана, що Сахаров все ще продовжує в якійсь формі голодовку. Дуже поширилися чутки про насильне годування А. Сахарова і впровадження йому наркотиків, метою яких є зламання його сильного характеру.

З цього привту на Заході розпочалась вже підготовка нових протестних акцій в оборону протівного совєтського дисидента, особливо серед вчених цілого вільного світу.

У СВІТІ

СХІДНЯ НІМЕЧЧИНА ВЖЕ не від сьогодні веде торгівлю людським товаром. Така торгівля зокрема поживалась в останньому часі, коли східні німці почали ховатись в приміщеннях західнонімецьких консулатів, а потім їх почали викупляти за „готівку“ або готіві продукти західні німці. Дивним виглядає те, що в цій „торгівлі“ приймає участь боннський уряд. Відомий західнонімецький журнал „Дер Шпигель“ інформує, що минулого тижня Бонн заплатив комуністичному уряду в Східній Німеччині 321 мільйон доларів викупу за згоду комуністів випустити на захід біля 5,000 німців, які мають родину в Західній Німеччині. Така „торгівля“ дуже потрібна Східній Німеччині, — пише згаданий журнал, — бо усі сателітні держави, члени так званого Варшавського Пакту, зобов'язалися підвищити свої оборонні бюджети.

КРАЇНИ ОПЕК, ТОБТО продуценти-експортери нафти, які відбувають свої чергові наради у Відні, Австрія, пропонують покинути залишити об'єм продукції на теперішньому рівні, тобто 17,5 мільйона бочоків за день в ціні по 29 доларів за бочок. Ініціатори цієї пропозиції, тобто група з чотирьох держав — Алжир, Венесуела, Індонезія і Арабського Об'єднаного Емірату — хочуть взяти на себе відповідальність у посередництві між продуцентами і головними відбірниками. Наради представників усіх 13-ох країн-членів ОПЕК у розпочалась в австрійській столиці в понеділок, 9-го липня.

АГЕНТСТВО ЮНАЙТЕД ПРЕСС Інтернешенел інформує, на підставі достовірних дисидентських джерел, що совєтський кінорежисер Андрей Тарковський звернувся з проханням до одної із західних держав дати йому право перебування і політичного азилу. Ці джерела відоміли назвати державу до якої звернувся Тарковський. Вони тільки відмітили, що режисер сам скличе пресову конференцію і поділитись з кореспондентами своїм рішенням. В цій плянованій пресконференції нібито мав би взяти участь Метислав Ростропович, диригент симфонічної оркестри у Вашингтоні.

У КАРАКАСІ, ВЕНЕСУЕЛІ, помер на 81-му році життя дуже популярний серед народу, а рівночасно контроверсійний у своїх поглядах на певні політичні і соціальні проблеми, кардинал Хозе Гумберто Квінтеро. Не зважаючи на те, що кардинал Х. Квінтеро, архієпископ Каракаса на емієтурі, не був чинний у церковному житті, його вплив на певні справи був завжди помітний. До кардинала підніс його колишній Папа Іван XXIII в 1961 році. Президент Венесуелі Хайме Лусініч проголосив триденну жалобу за померлого кардинала.

ЩОНАЙМЕНШЕ 20 МАОЇСТІВ, тобто прокомуністичних партизанів в Перу, загинули в боротьбі з урядовими військами, які розпочали чистку країни від партизанських частин, що політично дуже поділені: одні підтримують Москву і звідти отримують директиви, інші віркують свою політику на комуністичний Китай і філософію Мао, ще інші вірять тільки кубинським диктаторові Фідельові Кастрові, який є манекеном СССР.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ЗСА заборонив усі поїздки американських громадян до комуністичної Болгарії, хіба така поїздка є абсолютною konieczністю. Болгарія як відомо, веде тепер непереривну пропаганду на кампанію проти З'єднаних Штатів Америки і пов'язує арешт болгарських „дипломатів“ в Римі, які були іманіши в атєстаті на Папу Івана Павла II, з європейською діяльністю Сі-Ай-Ей. Очевидно, Державний департамент категорично відкидає такі закиди.

АМЕРИКАНСЬКІ КОРЕСПОНДЕНТИ телевізійної сітки Сі-Бі-Ес повідомили з Гондурасу в Центральній Америці, що американська Центральна Розвідка Агенція (Сі-Ай-Ей) потаємно, приватними літаками доставляє для антимарксистських повстанців в Нікарагуа малокаліброву зброю і амуніцію. Речник Сі-Ай-Ей Делл Пітерсон відмовився від коментарів в цій справі і заявив, що це не є нашою політикою відповідати на необгрунтовані закиди.

НА ФІЛІПІНАХ ЗНОВУ розпочалися робітничі страйки і заворушення. Режим президента Фердинанда Маркоса робить усі можливі заходи, щоб не допустити до більших демонстрацій робітників, які дуже легко можуть перетворитися на справжні політичні заворушення, тим більше, що робітничі професійні дже зручно використовувати опозиція і прокомуністичні елементи. В понеділок, 9-го липня, на вулицях Манілі лійшло до удару між демонстрантами і поліцією, у якому загинуло дві особи, а 37 були поранені.

ГРЕЦІЯ ОБВИНУВАЄ ЗСА І ПОГРОЖУЄ ЗІРВАННЯМ ДОГОВОРУ

Атєни, Греція. — Грецький уряд, довідавшись про ватагання, а згідно негативну поставу Адміністрації президента Роналда Регена щодо передавання Греції 16-ох джетів типу Ф-5 з надвишки у Норвегії, обвинуватив З'єднані Штати Америки за вмішування у внутрішні справи Греції і рівночасно погрозив, що він зірве договір про розміщення американських військових баз на грецькій території, якщо ЗСА дійсно ризикують на передачу літаків Туреччині.

Речник грецького уряду Дімітріос Марудас, підкреслив, що Греція веде незалежну політику і намагається відсепаруватись від всяких зовнішніх впливів. „Наша політика і тактика повинна служити виключно грецьким інтересам і ніколи не буде толерувати тих закордонних сил, які вмішуватимуться у наші внутрішні справи“, — заявив Марудас. Він звернувся також увагу, що передавання надвишки Туреччині Греція трактуватиме як особисту образу, бо ЗСА і так насичують Туреччину модерною зброєю, яка загрожувє Греції і унеможливило остаточно погодити конфлікт на Кипрі.

Становище Греції наспіло мабуть у відповідь на критичні замітки американських урядових осіб і самого Президента, які незадоволені теперішньою анти-

американською політикою грецького уряду і толеруванням терористів, дія яких також звернена проти ЗСА. Грецьку так звану „незалежну“, але антамериканську лінію у політиці дуже підхвалює Москва, бо це в її інтересах є завогнувати ситуацію між Грецією і Туреччиною. Остання, як відомо, є надійним альянтом Америки і членом Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО).

Прем'єр-міністр грецького уряду Андреас Папандреу поставив справу 16-ох джетів у площині принципу і заявив, що тепер все залежатиме від рішення Вашингтону. Греція не толеруватиме американської присутності і не погодиться на підписання нового договору на вдерження американських баз, якщо Уряд ЗСА не погодиться цієї справи в користь Греції, а особливо якщо дійсно віддасть літаки Туреччині.

Речник Державного департаменту Алєн Д. Ромберг відмовився від коментарів у справі останнього обвинувачення Греції. Він тільки відмітив, що Уряд ЗСА завжди цінив співпрацю з тією країною. „Між державами бувають різніці в поглядах, а навіть конфлікти, але це не значить, що їх не можна позитивно поладити“, — заявив Ромберг кореспондентам.

В АМЕРИЦІ

НА ПІДСТАВІ ОСТАННЬОГО опиту газети „Нью Йорк Таймс“ та телевізійної сітки Сі-Бі-Ес, демократи-негрити в більшості 5 до 3 бажать мати своїм кандидатом на президента Волтера Ф. Мондейла, а не Джєсєі Джексона. Лише 4 відсотки прихильників Дж. Джексона заявили, що не будуть голосувати на В. Мондейла або голосувати взагалі, якщо Дж. Джексон не підтримає свого опонента.

ФЕДЕРАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ летунства подало до відомої, що вже в наступному році може дозволити двомоторним літакам постійні перелети без затримання через Атлантийський океан. Компанія Боїнг, що виробляє джети типу 767, вже давно пробує переконати Федеральний уряд про потребу змінити дотеперішні правила відносно заборони трансокеанічних летів для двомоторних літаків. Фабрики літаків уважають, що двомоторні літаки є тепер так само безпечні, як три чи чотиримоторні.

ФЕДЕРАЛЬНЕ БЮРО БЕЗПЕКИ розглядає причину катастрофи поїзду Емтрек у Вермонті, в якій загинуло п'ять осіб, а поранених було понад 140. Уважають, що залізнична лінія не жила в тих-справах Дж. Джексона на залізниці, не зважаючи на те, що була пересторога поєнє.

СТІВЕН БІНГГЕМ, АДВОКАТ з відомої родини з Коннектикат, поставив себе до диспозиції влади після того як він 13 років ховався перед поліцією. Він мав у 1971 році допомогти чорному екстремістові Джорджові Джексонаві у втечі з в'язниці в Сан Квентині, що закінчилося застрєленням п'ятиох членів служби безпеки в'язниці. С. Бінггем тепер арештували без дозволу зложити викуп, але він твердить, що закиди проти нього не є правдиві та що він про це буде зізнавати під присягою.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛЬД РЕГЕН заявив, що він не вважає, що Джєсєі Джексон переступив закон своєю поїздкою до Куби і інтервенцією там за звільнення в'язнів. Цим він змінив свої критичні заваги з минулого тижня, які він висловив проти Дж. Джексона. Але Президент признав, що лінія, якою їде в тих-справах Дж. Джексона є дуже вузька і вимагає великої обережності, щоб не переступити існуючих законів.

НЕЛЕГАЛЬНІ ІМІГРАНТИ до ЗСА із Південної Америки та Мєхіко можуть за малу шну купити в Тексасі фальшиві документи з іншим прізвищем та жити на підставі тих паєрів у ЗСА. Тому, що лише печатка Департаменту здоров'я і людської ошкі є забезпечена правом, усі ті фальшиві пашпорти, карти здоров'я, соціального забезпечення кружляють свободно та сотки людей живе на їх підставі нелегально в ЗСА.

ВОЛТЕР Ф. МОНДЕЙЛ висловився тепер дуже прихильно про Джордана А. Ферраро, як євентуального кандидату на заступництво президента і заперечив прилюдно беш-то він був розчарований нею, після розмов, що відбулись минулого тижня.

НА ЛОНГ АЙЛЕНДІ заповідають страйк робітників електриків, що обслуговує ту частину Нью Йорку. Сподіваються, що мешканці не відчують ніякої різниці в обслузі електрикою.

МИНУЛОГО РОКУ в скромній рілнійчій околиці стеути Нью Йорк зібрався понад 1,000 жінок з усіх усюдів, навіть з Європи, щоб спільно таборувати в протєсті проти нуклеарного озброєння. Цього року жінки хочуть на цьому місці встановити перше постійне фєміністичне сєліще з нацифістичними цілями, але доволити населєння не дуже радо на це годиться і офіційне відкриття того постійного табору залежє від дозволу департаменту здоров'я.

В НЬО ЙОРКУ відбувається конференція директорів безпеки в школах. При цій нагоді стверджено, що кримінальні випадки у школах зменшилися вже четвертий рік підряд. Але учасники кажуть, що вперше від 1970 року в школах Нью Йорку появились знову молодічі „гєнти“ які для того, щоб себе пізнати носять коралики або означеного кольору скарпетки по чотири на кожній нозі.

В Дітроїті відбулися наради УРДП

Дітроїт (Око). — В неділю, 1-го липня ц.р., тут в приміщеннях газети „Українські Вісті“ відбулися наради 10-членного Секретаріату ЦК УРДП, який керує працею крайових комітетів УРДП ЗСА, Канади, Англії, Австралії, Німєччини, Бєлгії та інших країн.

На нарадах вислухано звіти голови партії д-ра Михайла Воскобійника, генерального секретаря Олєксєя Коновала та інших членів Секретаріату. Присутні розглянули ряд питань, що стосуються політичного та загально громадського життя української діаспори й висловили турботи, що українська громада не творить сильної цілості. Колєкс Українська Національна Рада і увесь ДЦ УНР був центром тяготи для політично-активних людей державничього думання й цій. Українська громада може похвалитись успіхами в ділянках науки, культури та економічних здобутків, але їхні успіхи не можуть заступити вимог сучасної політичної боротьби з окупантом України. УРДП буде працювати в напрямі єдності в громадському секторі та

об'єднання як не всіх, то більшості політичних середовищ, в одному авторитетному політичному центрі.

Сьогодні УРДП є поділена. Вирішено розпочати розмови про об'єднання членства обох частин УРДП.

В 1985 році припадає 40-річчя створення УРДП та 40 років виходу в світ газети УРДП „Українські Вісті“. УРДП та споріднені з нею організації видали в останніх роках працю про голод д-р Василя Гришка українською та англійською мовами. „Передуманє й пережитє“ дисидента Дмитра Шумука. „Набій для розстрілу“ Гєлія Сєнігєрєва та шойно здало до друку „Спогади“ генерала Петра Григорєнка.

В травні 1985 року заплановано відбутти 9-ий З'їзд УРДП в ЗСА. В кінці цього місяця вибирається до Австралії д-р М. Воскобійник.

Там він відвідає більшість скупчення українців та вислухатиме також виступи кількох університетів з викладами. Між іншим він цього року дістав підвищення до профєсора в Стейтовому центральному університеті в Коннектикат.

В кінці цього тижня „Промінь“ виступить на Союзівці

з ХОРИСТАМИ ПРИБУДЕ ЇХНЯ ПЕРША ПЛАТІВКА

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Л. К.). — Це був вівторок, 3-го липня ц.р., коли в гостинні пороти приміщєнь Головної Канцєларії Українського Народного Союзу та Видавництва „Свободи“ прибуло талановите вокально-музичне „тріо“ 17-членного камерного ансамблю „Промінь“ — диригент і мистецький керівник його Богдан С. Волянська, яка, як і більшість хористів, веде подвійне профєсійне життя, будучи ще й композиторним програмістом і аналєстом; Марійка Мандзій-Волянська — сопрано і солістка „Промєня“; дружина Лева Волянського, аккомпаньєтора і соліста в цьому ансамблі, які-як про це згадала Б. Волянська, — саме познайомились на пробах, а згодом відбулось перше „примєніє“ весілля; як і сопрано і солістка цього Ансамблю Оксана Харук. „Тріо“ принесло із собою цілі радєсні новинки, що в кінці цього тижня — у суботу, 14-го липня, вони виступлять на Союзівці, обдарувавши публіку рясною китицею народних пісєнь в аранжуванні композиторів Миколі Леонтовича і Євєгена Козака. Другою новиною, а водночас засвідченням живучості і постійної праці цього Ансамблю та набутокм як для виконавців, так і для усієї українсь-



Члєни Ансамблю „Промінь“ відвідують „Свободу“ (зліва): М. Мандзій-Волянська, Б. Волянська і О. Харук.

кої громади, є випуск їхньої платівки та касєти із звукозаписною стрічкою, що появилась у десятичлєній існування „Промєня“.

Богданна Волянська теж поінформувала, що платівку п. н. „Промінь“ видає оркестра „Іскра“, яка тепер водночас працює як і фірма; цією саме платівкою вона почала свою працю видавця. Обгортку оформила мистєцька Люба Мазєр, надавши їй пастєлєво-синєвого кольорити. На тлі обгортки зарисовується хлопєць і дівчина, які ловлять у руки місячне промінєя. Якщо

йдєтьє про виконання і зміст платівки, то Ансамбль спїває 11 народних пісєнь в аранжуванні М. Леонтовича і Є. Козака. Мистецький керівник цієї групи підкрєслила, що аранжування пісєнь згаданих композиторів — докладніше описані в внутрішній обкладинці — видобувають сховані скарби цих пісєнь і посилюють емоційне осєреддя їх, вимагаючи інтуїтивного розуміння народної української пісєні, аж своєрідного вєрстання в неї.

Закінчення на ст. 3.

(Закінчення зі ст. 3)

СВОБОДА **СВОБОДА**
Український щоденник **UKRAINIAN DAILY**
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Чеків "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Остаточна мета Москви в Афганістані

Недавно група британських лікарів, яка співпрацює з Афганським допомогом комітетом, об'їздила більші міста Америки, повідомляючи про нелюдську й прямо варварську політику радянців в Афганістані.

Після великої союзу радянської офензивної минулої весни, радянські урядові чинники впровадили нову методи боротьби із завзятим населенням, методи добре випробовану в Україні в роках 1932-1933, а це — організований голод.

Тім Купер, директор Афганського допомогового комітету, на пресовій конференції у Гюстони, Техас, заявив:

„Нас повідомляють, що понад півмільйона афганців систематично голодує із-за нестачі поживи, і кожна третя дитина в Афганістані вмирає з голоду“.

Запитаний чи брак поживи тепер гірший як в попередніх роках, Т. Купер відповів, що так, бо до спадку рільничої продукції причинилася радянська окупація. Крім того, він категорично ствердив, що „радянська окупаційна адміністрація користується методом голоду, як економічним знаряддям“.

„Якщо населення голодує, то цим самим голодує також повстанці, і це тепер є радянською політикою в Афганістані. Радянська команда знає, що майже в сто відсотках населення окупованої країни тримає в повстанцях“.

Остаточною метою Москви в Афганістані є зредукувати активний елемент серед поневоленого населення, щоб тим чином знищити резистанс. Тут молоде покоління є вишколюване в душі „радянського патріотизму“, і тому, на думку Кремля, за кілька літ Москва не буде мати клопоту з опозицією у цій країні.

Радянські ватажки розглядають, що Афганістан має стати „азійською Кубою“, пляцдармом на дальші радянські імперіалістичні просування на Іран і Пакистан. Цим самим Афганістан для Москви є дослідною лабораторією. Афганську армію, на думку кремлівських планувальників, треба переорганізувати і перевиховати в юрбу наємних „гессійців“ чи „мамелюків“ на взір кубинських наємників, із допомогою яких Москва зможе контролювати Анголу, Етіопію, і Південний Ємен, чи в'єтнамців у південносхідній Азії.

Совети чваняться, що в Афганістані вони вже мають деякі групи цілковито лояльні до Бабрака Кармала та його радянських наставників. Ця група „Джаміят“, так би мовити, є сконструйована в „радянсько-афганське суспільство“, яке опановує не тільки школи, але судівництво і адміністрацію на всіх щаблях.

Заходи Радянського союзу є дуже добре відомі не тільки урядові Пакистану, але також урядам Америки, Британії і Франції, як теж Об'єднанім Націям, але жадна з цих потуг не може нічого зробити, а Об'єднані Нації давно вже стали зняттям Москви, і теж нічого не можуть і не хотять зробити.

Вправді американський Уряд через „Сі-Ай-Ей“ разом з урядом Пакистану допомагають антирадянським повстанцям, але ця допомога — неспівмірна з масовою присутністю радянців в Афганістані.

І так на наших очах, в добу деколонізації і емансипації колоніальних народів, Афганістан поступово зникає як особняк етнічна одиниця, падаючи жертвою комуністсько-московського етноциду й геноциду.

Михайло Бажанський

БАТЬКО І СИН

(О. Олесь і О. Ольжич та „Городок“ коло Львова)

Важких велів, без кохання
Вогню, краси, самообіри...

О. Олесь

Хто має уші — хай слуха!
Хто має серце — любі!

О. Ольжич

Рожевою смугою понад ржевницькі поля і ліси жовтіло велике небо на сході. Вікно до парку над потічком — відкрите. Легіт нагинав повільно гілля дерев, що розкинули своє коріння на обох пагорбах невеличкого потоку. Віра Антонівна метушилася, як звичайно, у кухні, а Олександр Іванович читав пишно „Новий Час“. Сидів глибоко в м'якому кріслі й час-від-часу виявляв своє обурення, чи хто його слухав, чи ні. А що в кімнаті ніякого відгуку на його заваги не було, він встав, нервово стискав пальцями, що тремтіли, газету і врешті не видержав:

— Я вам кажу, от до чого ви доробились своєю революцією!... — і ще дужче стиснув у руках складену вдвоє газету.

Олег не піднісав голови. Відданий своїй праці, в другій просторій кімнаті майстрував свої строфи крижаних віршів. Мені було чогось ніяково. Не хотілось нервувати видатного професора. Може ще ширше, боляче звернення було і до мене, бо Олександр Іванович знав, що я повернувся із нелегальної подорожі з Карпат. Минулими днями я про це оповідав в домі Олесів.

Олесеви довго ніхто не відповідав. Тоді зрушений ще більше, він не здобувся на глибшу реакцію, як тільки відкрити вікно до парку. Віддихнувшись, як спортсмен по марафоні, і почав знову свою мову до сина:

— Подумай тільки, скільки жертв... Для кого?.. А

Адольф де Кюстен (1790-1857) — це без перебільшення перший советолог. Його книга „La Russie en 1839“, чотири томи, вийшла друком у Парижі 1843 року. Де Кюстен фактично описав СРСР як би був сучасником Солженицина чи Орвелла. Його книга мала на тодішні умови небувалий успіх. Протягом трьох років разом з перекладами її продано 200,000 примірників.

„Росія 1839 року“ не є твором етнографічними, ані історичними. Найкраще цей твір вважають соціологічним репортажем, у якому знаходимо есенцію Росії та її населення. Де Кюстен написав свою книгу у формі листів до приятелів. Разом 36 листів. Він у молодих роках познайомився з Гете, був у Меттерніха, приїжджав з Бальзаком, Стендалем, Шопеном, Гайне, Віктором Гюґо і Бодлером.

У 1839 році Кюстен поїхав кораблем „Микола I“ до Петербургу. У столиці перебував біля трьох тижнів, був представлений царській родині. Потім виїжджав до Москви в товаристві фельдшера, фактично під доглядом. З Москви їде до Ярославля і Нижнього Новгороду.

Пускаючи у світ свою книгу, Кюстен знав, що це буде бомба за своїм змістом. І він, і його приятелі назавжди стануть ворогами Росії. Про таке пересвідчився, говорив лист Кюстена до Віктора Гюґо, висланий 3 Мілану 20-го грудня 1841 року. „Я скінчив чотири томи про Росію. Ця праця наповнила мене тривогою. Однак ця тривога не є оз-

Михайло Кучер

ДЕ КЮСТЕН — ПЕРШИЙ СОВЕТОЛОГ

накою переляку. Я знаю свою слабкість, але став до боротьби з таким колосом. Знаю, що правда по мому боці. Я переконаний, що пишу правду, що зрозумів бачене, що добре сформулював східній деспотизм, якому допомагає європейська цивілізація. Не знаю, чи своє переконання передам читачам. Заспокою себе думкою, що зрозумів мене. Трудно вимагати від мене більшого“.

Перед друком своєї праці де Кюстен розмовляв з двома колишніми воєнками армії Наполеона. Вони були в російському полоні два роки, в Сибірі. (Оповіді страшні речі, які зовсім відповідало ГУЛагові Солженицина).

Де Кюстен питав чому вони не опублікують свої спогади. І ось відповідь колишнього полоненого, італійця: „Світ складається з людей дуже зайнятих тільки собою. Терпіни інших їх мало зворушує. Маю родину і працюю, а мій уряд є в добрих відносинах з російським урядом. Мої спогади не сподобалися б італійському уряду“.

— Можливо, ви перебільшуєте, ви дуже обережний.

— Можливо, але ніколи не напишу, що росіяни поводяться нелюдськи.

І резюме де Кюстена: Я був у тій Росії недовго, але я бачу з розмови з колишніми полоненими, людьми з такими переживаннями все відється так, що вони ще в Росії, або, що мусять туди

повернутися. Справжній характер росіян, невідомий для більшості європейців. Якщо всі, хто був в Росії, будуть мовчати із-за страху, то світ ніколи не довідається про ту, доповіджену до досконалості, яззицю. Не говорити про деспотизм навіть коли людина є поза його засадою, вважаю злочинним“.

Книга де Кюстена „La Russie en 1839“ найкраща із усіх існуючих, які писали про Росію Сталіна, Брежньєва, Косигіна, — зауважив Кеннен.

Ось розмова де Кюстена з контролером в Петербурзі.

— Що думаєте робити в Росії?

— Побачити країну.

— Це не причина до подорожі.

— Не маю іншої причини.

— З чим хочете зустрітись в Петербурзі?

— З кожним, хто схоже знайомства з мною.

— Як довго думаєте залишитись в Росії?

— Не знаю.

— Більш-менш.

— Кілька місяців.

— Чи маєте якусь офіційну дипломатичну місію?

— Ні.

— Таку?

— Ні.

— Яка наукова мета?

— Жадна.

— Чи вислав вас уряд з метою спостерігати суспільні і політичні відносини в країні?

— Ні.

— Яка фінансова організація?

— Ні.

— Значить подорожуєте з цікавості?

— Так.

— Чому вибрали якраз Росію?

— Не знаю...

При перегляді багажу російські конфіскавали всі книги де Кюстена, всі папери, без огляду на протести.

„Петро і Катерина II, — писав де Кюстен, — дали світові корисну лекцію, за яку тяжко заплатила Росія: деспотизм ніколи не буває страшнішим як тоді, коли запевняє, що творить добро. Тоді його наміри виправдують найгірші злочини. А зло тоді не має меж. Фальшиві позитивні властивості депривують душу суспільства назавжди. Успіх зла заставляє наріди вірити, що є два роди підлоти, дві моральності. Інтелектуальне і суспільне ставлення Росії до наслідок панування Івана IV, якого самі росіяни називали Жакливім, Петра I, так званого Великого, який наслідують Європу, але її не розумів і Катерина II, яку обожнював народ, що мріяв про перемогу над світом. Такою країною володіє імператор Микола I. Голова царя має два обличчя. На тому другому можна прочитати — вигнання, Сибір, неволя. Шляхи Азії поновлені в'язнями, вирваними з домі, які пішки йдуть до своїх могил. Так іде череда з пасовища на різницю. Знаю, — пише де Кюстен, — що знайдуться люди, які перегорять кілька сторінок, розлютуються і запишуть мою книгу на індекс, заборонять писати про неї і говорити. Російський уряд буде вдавати глухого“.

— Ні.

— Значить подорожуєте з цікавості?

— Так.

— Чому вибрали якраз Росію?

— Не знаю...

При перегляді багажу російські конфіскавали всі книги де Кюстена, всі папери, без огляду на протести.

„Петро і Катерина II, — писав де Кюстен, — дали світові корисну лекцію, за яку тяжко заплатила Росія: деспотизм ніколи не буває страшнішим як тоді, коли запевняє, що творить добро. Тоді його наміри виправдують найгірші злочини. А зло тоді не має меж. Фальшиві позитивні властивості депривують душу суспільства назавжди. Успіх зла заставляє наріди вірити, що є два роди підлоти, дві моральності. Інтелектуальне і суспільне ставлення Росії до наслідок панування Івана IV, якого самі росіяни називали Жакливім, Петра I, так званого Великого, який наслідують Європу, але її не розумів і Катерина II, яку обожнював народ, що мріяв про перемогу над світом. Такою країною володіє імператор Микола I. Голова царя має два обличчя. На тому другому можна прочитати — вигнання, Сибір, неволя. Шляхи Азії поновлені в'язнями, вирваними з домі, які пішки йдуть до своїх могил. Так іде череда з пасовища на різницю. Знаю, — пише де Кюстен, — що знайдуться люди, які перегорять кілька сторінок, розлютуються і запишуть мою книгу на індекс, заборонять писати про неї і говорити. Російський уряд буде вдавати глухого“.

— Ні.

— Значить подорожуєте з цікавості?

— Так.

— Чому вибрали якраз Росію?

— Не знаю...

При перегляді багажу російські конфіскавали всі книги де Кюстена, всі папери, без огляду на протести.

„Петро і Катерина II, — писав де Кюстен, — дали світові корисну лекцію, за яку тяжко заплатила Росія: деспотизм ніколи не буває страшнішим як тоді, коли запевняє, що творить добро. Тоді його наміри виправдують найгірші злочини. А зло тоді не має меж. Фальшиві позитивні властивості депривують душу суспільства назавжди. Успіх зла заставляє наріди вірити, що є два роди підлоти, дві моральності. Інтелектуальне і суспільне ставлення Росії до наслідок панування Івана IV, якого самі росіяни називали Жакливім, Петра I, так званого Великого, який наслідують Європу, але її не розумів і Катерина II, яку обожнював народ, що мріяв про перемогу над світом. Такою країною володіє імператор Микола I. Голова царя має два обличчя. На тому другому можна прочитати — вигнання, Сибір, неволя. Шляхи Азії поновлені в'язнями, вирваними з домі, які пішки йдуть до своїх могил. Так іде череда з пасовища на різницю. Знаю, — пише де Кюстен, — що знайдуться люди, які перегорять кілька сторінок, розлютуються і запишуть мою книгу на індекс, заборонять писати про неї і говорити. Російський уряд буде вдавати глухого“.

— Ні.

— Значить подорожуєте з цікавості?

— Так.

— Чому вибрали якраз Росію?

— Не знаю...

При перегляді багажу російські конфіскавали всі книги де Кюстена, всі папери, без огляду на протести.

„Петро і Катерина II, — писав де Кюстен, — дали світові корисну лекцію, за яку тяжко заплатила Росія: деспотизм ніколи не буває страшнішим як тоді, коли запевняє, що творить добро. Тоді його наміри виправдують найгірші злочини. А зло тоді не має меж. Фальшиві позитивні властивості депривують душу суспільства назавжди. Успіх зла заставляє наріди вірити, що є два роди підлоти, дві моральності. Інтелектуальне і суспільне ставлення Росії до наслідок панування Івана IV, якого самі росіяни називали Жакливім, Петра I, так званого Великого, який наслідують Європу, але її не розумів і Катерина II, яку обожнював народ, що мріяв про перемогу над світом. Такою країною володіє імператор Микола I. Голова царя має два обличчя. На тому другому можна прочитати — вигнання, Сибір, неволя. Шляхи Азії поновлені в'язнями, вирваними з домі, які пішки йдуть до своїх могил. Так іде череда з пасовища на різницю. Знаю, — пише де Кюстен, — що знайдуться люди, які перегорять кілька сторінок, розлютуються і запишуть мою книгу на індекс, заборонять писати про неї і говорити. Російський уряд буде вдавати глухого“.

— Ні.

— Значить подорожуєте з цікавості?

— Так.

— Чому вибрали якраз Росію?

— Не знаю...

При перегляді багажу російські конфіскавали всі книги де Кюстена, всі папери, без огляду на протести.

„Петро і Катерина II, — писав де Кюстен, — дали світові корисну лекцію, за яку тяжко заплатила Росія: деспотизм ніколи не буває страшнішим як тоді, коли запевняє, що творить добро. Тоді його наміри виправдують найгірші злочини. А зло тоді не має меж. Фальшиві позитивні властивості депривують душу суспільства назавжди. Успіх зла заставляє наріди вірити, що є два роди підлоти, дві моральності. Інтелектуальне і суспільне ставлення Росії до наслідок панування Івана IV, якого самі росіяни називали Жакливім, Петра I, так званого Великого, який наслідують Європу, але її не розумів і Катерина II, яку обожнював народ, що мріяв про перемогу над світом. Такою країною володіє імператор Микола I. Голова царя має два обличчя. На тому другому можна прочитати — вигнання, Сибір, неволя. Шляхи Азії поновлені в'язнями, вирваними з домі, які пішки йдуть до своїх могил. Так іде череда з пасовища на різницю. Знаю, — пише де Кюстен, — що знайдуться люди, які перегорять кілька сторінок, розлютуються і запишуть мою книгу на індекс, заборонять писати про неї і говорити. Російський уряд буде вдавати глухого“.

— Ні.

— Значить подорожуєте з цікавості?

— Так.

— Чому вибрали якраз Росію?

— Не знаю...

При перегляді багажу російські конфіскавали всі книги де Кюстена, всі папери, без огляду на протести.

„Петро і Катерина II, — писав де Кюстен, — дали світові корисну лекцію, за яку тяжко заплатила Росія: деспотизм ніколи не буває страшнішим як тоді, коли запевняє, що творить добро. Тоді його наміри виправдують найгірші злочини. А зло тоді не має меж. Фальшиві позитивні властивості депривують душу суспільства назавжди. Успіх зла заставляє наріди вірити, що є два роди підлоти, дві моральності. Інтелектуальне і суспільне ставлення Росії до наслідок панування Івана IV, якого самі росіяни називали Жакливім, Петра I, так званого Великого, який наслідують Європу, але її не розумів і Катерина II, яку обожнював народ, що мріяв про перемогу над світом. Такою країною володіє імператор Микола I. Голова царя має два обличчя. На тому другому можна прочитати — вигнання, Сибір, неволя. Шляхи Азії поновлені в'язнями, вирваними з домі, які пішки йдуть до своїх могил. Так іде череда з пасовища на різницю. Знаю, — пише де Кюстен, — що знайдуться люди, які перегорять кілька сторінок, розлютуються і запишуть мою книгу на індекс, заборонять писати про неї і говорити. Російський уряд буде вдавати глухого“.

— Ні.

— Значить подорожуєте з цікавості?

— Так.

— Чому вибрали якраз Росію?

— Не знаю...

При перегляді багажу російські конфіскавали всі книги де Кюстена, всі папери, без огляду на протести.

„Петро і Катерина II, — писав де Кюстен, — дали світові корисну лекцію, за яку тяжко заплатила Росія: деспотизм ніколи не буває страшнішим як тоді, коли запевняє, що творить добро. Тоді його наміри виправдують найгірші злочини. А зло тоді не має меж. Фальшиві позитивні властивості депривують душу суспільства назавжди. Успіх зла заставляє наріди вірити, що є два роди підлоти, дві моральності. Інтелектуальне і суспільне ставлення Росії до наслідок панування Івана IV, якого самі росіяни називали Жакливім, Петра I, так званого Великого, який наслідують Європу, але її не розумів і Катерина II, яку обожнював народ, що мріяв про перемогу над світом. Такою країною володіє імператор Микола I. Голова царя має два обличчя. На тому другому можна прочитати — вигнання, Сибір, неволя. Шляхи Азії поновлені в'язнями, вирваними з домі, які пішки йдуть до своїх могил. Так іде череда з пасовища на різницю. Знаю, — пише де Кюстен, — що знайдуться люди, які перегорять кілька сторінок, розлютуються і запишуть мою книгу на індекс, заборонять писати про неї і говорити. Російський уряд буде вдавати глухого“.

— Ні.

— Значить подорожуєте з цікавості?

— Так.

— Чому вибрали якраз Росію?

— Не знаю...

При перегляді багажу російські конфіскавали всі книги де Кюстена, всі папери, без огляду на протести.

„Петро і Катерина II, — писав де Кюстен, — дали світові корисну лекцію, за яку тяжко заплатила Росія: деспотизм ніколи не буває страшнішим як тоді, коли запевняє, що творить добро. Тоді його наміри виправдують найгірші злочини. А зло тоді не має меж. Фальшиві позитивні властивості депривують душу суспільства назавжди. Успіх зла заставляє наріди вірити, що є два роди підлоти, дві моральності. Інтелектуальне і суспільне ставлення Росії до наслідок панування Івана IV, якого самі росіяни називали Жакливім, Петра I, так званого Великого, який наслідують Європу, але її не розумів і Катерина II, яку обожнював народ, що мріяв про перемогу над світом. Такою країною володіє імператор Микола I. Голова царя має два обличчя. На тому другому можна прочитати — вигнання, Сибір, неволя. Шляхи Азії поновлені в'язнями, вирваними з домі, які пішки йдуть до своїх могил. Так іде череда з пасовища на різницю. Знаю, — пише де Кюстен, — що знайдуться люди, які перегорять кілька сторінок, розлютуються і запишуть мою книгу на індекс, заборонять писати про неї і говорити. Російський уряд буде вдавати глухого“.

— Ні.

— Значить подорожуєте з цікавості?

— Так.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

З рідною піснею, з дзвоном бандури...

(Присвята св. п. кобзареві Григорієві Китастому)

Покидаючи рідну землю, не всі ми мали можливість взяти зі собою шматок землі святої, щоб колись передати її, як цінний скарб, нашим нащадкам. Але всі ми взяли зі собою цінний скарб, який міг рідної землі, наш зичай, милозвучну мову і рідну пісню, якою дивуємо весь світ.

Тією піснею перед півстоліттям славна Капеля Ол. Кошиця чарувала світ, говорила всім правду про Україну, про її культуру і мистецтво. І тоді західний світ пізнав, що ми окрема нація, яка немає нічого спільного з Москвою. Тоді, як і сьогодні ці пісні на кожного слухача навівають запах первісної краси духа нашого народу, вичаровують в його уяві картини героїчної боротьби за вільне життя, за незримий світ його творчого духа. — Найвибагливіший критик тодішньої журналістики преси висловлювали свій подив і давали найкращу оцінку нашій пісні. І вона своєю чарівною силою робила з них приятелів і оборонців нашої справи. Тоді критик британського часопису „Ля Газет“, захоплений Капелею Кошиця, писав: „Я підняв це молоде здорове мистецтво, таке чарівне! Яке щастя належати до цієї нації, що має такі чудові народні пісні...“ Антверпський часопис „Де Шельде“ з приводу концерту Кошиця писав: „Повстань гарна Україно, стань, як блискавка зірка на яскравому небі свободи!“ — недавно турне „Візантійського хору“ під мистецтвом керівництвом д-ра М. Антоновича, пригадало мені про ще один хор — Українську Капелю Бандуристів ім. Т. Шевченка, яка такою музикою й піснею несе у світ правду про нашу нескорену Україну. Тому хочу поділитися із читачами спомином про мою першу зустріч із співачками-бандуристами цієї Капелі під мистецтвом керівництвом Григорія Китастого.

Було це в Берліні 1943 року. Працюючи секретаркою в Централі Українського Національного Об'єднання, довідалася я від голови нашої організації полковника Т. Омеляченка, що наша Капеля бандуристів із Києва перебуває під що пору в дуже невідрадних обставинах в німецькому концентраційному таборі біля Гамбургу і що наші емігрантські чинники стараються за всяку ціну визволити їх із цього важкого положення. Нарешті вдалося це переломити, бо справа стала головною і неприємною для німецьких чинників. Усім стало відомо, що Гестапо, замкнувши підступом нашу Капелю нібито на концертне турне по Німеччині, запровадило її на важку працю в таборах, де, замість бандур, дали їм у руки важ

Концерт української камерної музики в Дітроїті

Це була для Дітроїту небувалена і знаменна подія. Оркестральна музика імпреза з програмою української музики — це велика рідкість у нашому місті. Останній раз, що громада мала нагоду почути цього роду концерт у виконанні симфонічної оркестри було приблизно 25 років тому під диригентурою сл. п. Богдана Пюрка.

Цим разом було лише трио, в склад якого входила віолончель, фортепіано і кларнет. Більш прийнятний склад такого ансамблю вклучає, в першій мірі, скрипку, що разом з віолончеллю дає звуково більш сподобаний вияв.

Як, однак, складалося у Дітроїті, репертуар, підібраний самими музикантами не-українцями, вклучав в переважній більшості композиції виразно позначені впливом народної музики, і присутність кларнету мала своє повне оправдання. Можливо, що складалося так, що з браку ширшого вибору репертуару, попали до нього композиції виразно українського характеру, але в переважній більшості речі тугоживого, елегантного настрою. Чи це було трио А-Міног Барвінського, чи його «Варіації на українській народній темі» для віолончелі і піаніно, чи навіть кохольники М. Колесси, їх кохольник був радше сумний ніж веселий. Інший настрій впроваджували четверта, Українська Шумка М. Завальського, перелюбова делікатна, «Пісня Л. Ревуцького та «Скерцо» В. Барвінського як характером «чистої» музики.

Відоме на терені Дітроїт-

ту трио в складі Бернард Кац, Брайсн Швайкарт і М. Мейс, виявило подиву гідне зрозуміння і відчуття питоменності нашої музики, що виявилось, у першій мірі, в шасливих адаптаціях некамерних композицій на камерний стиль і в чутливій інтерпретації усіх творів. Аранжував ці твори Бернард Кац, сам композитор і піаніст. Його талант виявився найкраще в адаптації на трио Молитви із «Запорожця за Дунаєм». Передаючи мейодичний провід то одному, то другому інструментові, він створив оригінальну мелодійну лінію, заховаючи її основну настрівність.

Рівнорядною частиною в своїй мистецькій вартості, цього концерту був виступ Христини Липецької і Яреми Цісарука. Х. Липецька, своєю чистою і чіткою дикцією досягнула в інтерпретації виконуваних пісень вершків майстерності, підсилюючи гучним та багатим нюансами голосом.

Я. Цісарук виявив себе повноцінним співаком, обдарованим голосом героїчної закраски та милого звучання, виказуючи рівночасно велику вроджену музикальність. У дуеті Одарки і Караса він був рівнорядним партнером Х. Липецької. Ініціатива відбуття цього концерту вийшла із Українського Культурного Центру. Організований для цієї цілі комітет під головуванням Ярослава Дужого старанно виконав все підготовчу працю, що стало підставою великого успіху цього концерту.

Володимир Баран

Чикаго на Союзівці

З Чикаго на Союзівку 900 миль дороги. Літково коштів в обидва боки понад 500 доларів. Тому громада Чикаго користалася мало з того класу України в Америці, тому старалася про власну Союзівку для великої громади — 75,000 українців. Я знайшов об'єкти 30-40 миль з Чикаго, які були продані пізніше за мільйони; та навіть місцеві люди не знали, чи треба нам Союзівку, чи це щось нічого не вийшло. Ясно, що перша Союзівка була потрібна на сході. Чикаго за 30 літ існування Союзівки мало там бувало. Лікарі і інженери були єдиними, що могли собі дозволити на вакації чи відвідати.

Знайшлися, однак, відважні люди з Окружного Комітету УНСОЮЗУ, що зорганізували автобус, який привіз 40 людей на Ювілейний з'їзд 10-ліття існування Об'єднання Сеньйорів. Чикагські гості прийняли Союзівку і всіх примістили в палаті «Київ». Могла вибрати іншу будівлю, але вирішено, що «Київ» найкращий. Було там тісно, але в кожній столітці тісно.

Чикагські сеньйори були захоплені красою Союзівки і з'їздом сеньйорів. Пані Цибак зі Св. Саїду була навіть обрана княгинєю з'їзду і була коронована під час завітання і бенкету. Програмою обох керувала Марія Бурбелла. Две тижня група сеньйорів двома автобусами відвідала Гантер і тамошні будинки — гражд, парохіальний дім і церкву. Відвідали теж мотель «Кесіно», де Ольга Кобзар приготувалась до сезону і гостей з рядів української музи, малював Морозом і Еком з Дітроїту почавши.

І так, завдяки голові Окружного комітету УНСОЮЗУ Михайлові Ольшанському, Чикаго побачило Союзівку. Чикагські гості прийшли, побачили і побідили, бо були оваційно оплескувані у своїх виступах до ранги княгині з'їзду включно. Кошовим подорожі була Ярослава Ольшанська, дружина Михайла. У Гантері зайнявся прогулюваннями Андрій Бук, який, крім зайняття в парохії, має пастику, бджоли якої дають теж мед з лісів, квіти яких дають чорний мед, що має лікувальну вартість. Гості розкупили весь мед. Адміністратор забудована парохії Володимир Фіцалович давав разом з Андрієм Буком потрібні пояснення прогулюванням. Зі сеньйорами приїхав Марко Козій, студент політехніки в товаристві бабці Бережан!

Степан Куропас

ПОДЯКА

ГРОМАДСЬКИЙ І ДІПЛОМІТИЧНИЙ КОМІТЕТ
ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 40-РІЧЧЯ
УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ

уважають своїм прийменним обов'язком висловити подяку всім тим, хто брав участь у підготовці і виконанні програми Ювілейного Концерту 5-го травня 1984 р.

Нам приємно повідомити українське суспільство, що всі виконавці взяли участь у Концерті без гонорарів і таким чином в особливий спосіб наголосили своє виняткове відношення до історичних подій, що відбулися в Україні між 1941 і 1953 роками.

Наше почуття вдячності наразити Паням: РЕНА-ТІ БАКА, АНДРІЙ ДОБРЯНСЬКОМУ, ІГОРЕВІ ЗАМЯТЮ, ТОМІ ГРИНЬКОВУ, ТЕТЯНІ ПОТАШКО, НЕСТОРОВІ ЦИБРИВСЬКОМУ, Г. ШОКЕРОВІ та всім членам хору Думка, його диригентів СЕМЕНОВІ КОМІРНУМІ і голові хору ІГОРЕВІ РАКОВСЬКОМУ. Особливе признання належить ЮРІЄВІ ПОВСТЕНКОВІ за його заходи до впровадження Концерту.

Ювілей тепло привітали окремими святочними листами Патріарх Української Католицької Церкви Йосиф Сліпий, Митрополит Української Православної Церкви Мстислав та Єпископ Української Католицької Церкви Стомфорду Кир Василь.

СУБОТА, 28-го ЛИПНЯ
8:30 КОНЦЕРТ

„ПРОМЕТЕЙ“ чоловічий хор, Філадельфія
МИХАЙЛО ДЯЛБОГА — диригент
ІРЕНА ПЕЛЕХ-ЗВАРИЧ — піаністка-аккомпаньатор

10:00 ЗАБАВА

Оркестри: „ТЕМПО“ й „ІСКРА“

В кінці цього тижня...

(Закінчення зі ст. 1)

як і великої кропіткої праці. Вимоги до голосів щодо звукового виразу, ліній тону, діапазону і контролю, віддиху співаків, — пояснювала Б. Волянська, — такі великі, що їх може задовільнити тільки професійний вишкіл для вірної віддачі твору та передавання слухачеві справжнього задуму композиторів та музичної структури, навіть нерідкі в них гармонічні дисонанси, вимагають найбільшої ясності і виразності в обох площинах пісні — в уміній вести лінію тону мелодії та виразності вимовлення слів тексту пісні, бо обидві ці речі є незвичайно важливими в згаданих композиціях-обробках. Все це часто-густо не під силу великим хоровим колективам, що проречисто підтверджує той факт, що загато мало з музичних записів творів якраз цих композиторів і мало виконуються їхні твори тут у вільному світі», — підкреслила диригентка „Променя“.

Розповідаючи про Ансамбль і його заснування, — Б. Волянська сказала, що його початки сягають 1973 року. Спершу це була тільки дівоча група, згодом вона поширилася на мішану вокально-музичну групу. Сьогодні Ансамбль нараховує 17 членів, звичайно у виступах бере участь від 19-14 осіб; сім хлопців і десять дівчат. Характер „Променя“ — камерний, він бо полягає в цьому, що хористи виконують великі складні музичні обробки; зокрема вони зацікавлені в детальному виконанні музичної композиції. У велику групу їм зрости неможливо, — продовжувала пояснювати Б. Волянська, — бо це суперечило б їхньому камерному характерові і затратило б припідданню особливості цієї музичної одиниці. В репертуар їхнього Ансамблю входять перш усього українські народні пісні, час-від-часу — класичні, іноді — популярні естрадні пісні, а часами, коли до цього створюється нагода — релігійні. На протязі свого наскрізь активного десятиріччя вони виступали на багатьох українських фестивалях, більших мистецьких концертах, — як у пошану Станіслава Людкевича, Миколи Леонтовича та Кирила Стеценка, як також вони брали участь в численних українських імпрезах загальнонаціонального чи релігійного характеру.

„Члени Ансамблю, співаки — хористи і солісти, — пояснювала диригентка „Променя“, — внесли в цей співочий колектив свій ентузіазм молодості (пересічний вік співаків — 23 і пів року) і „дорослість“ поважного співацького досвіду. Більшість з них продовжує далі своє навчання у коледжах і університетах з різних дисциплін, а деякі вже стали молодими професіоналістами. Одна частина

хористів спеціалізується у музиці, інша — має подвійні фахи, поєднуючи вивчення музики і співу зі студіями інших дисциплін“.

На запит одного з редакторів, яку роль, яке значення, має серед членів Ансамблю українська духовність, — Б. Волянська оживлено відповіла, що саме про це вона хотіла розповісти, бо „всі хористи відчують сильно своє пов'язання з українською рідною традицією і преглибкою любов'ю та відданістю до невичерпних джерел українського духу й української пісні. Поруч відданості „Променя“, її співаки були і є зразковими членами української громади; вони дають свій значний вклад часом, енергією і талантом у численні мистецькі та громадські товариства нашої української діаспори та об'єднання. Деякі із співаків-музик працюють навіть із такою далекою мистецькою важливою одиницею, як славновісна Українська Капеля Бандуристів ім. Тараса Шевченка в Дітроїті, та іншими групами. Багато хто із співаків „Променя“ став у керівні лави української громади на поселеннях, беручи активну участь у житті громади, виступаючи окремо в концертах та на різних культурних імпрезах, чи працюючи для молоді та дітей, дбаючи про український мистецький доріст, формуючи свій образ і подоби. Вони працюють інструкторами співу, музики чи просто виховниками в Платі, СУМА і ОДУМ-І; навчають в українських школах і диригують музичними й іншими ансамблями, дають лекції індивідуальної гри на бандурі, гітарі, чи вишоложують голоси“.

Довідаючись від „тріо“, що оцей камерний Ансамбль, якому має музикальність та відповідний професійний вишкіл співаків надає рис камерного хору, — здобув не лише велику популярність і часті схвалення й оплески від часто-густо ентузіастичних слухачів по українських громадах стейтів Нью Йорку, Нью Джерсі, Коннектикута чи Пенсильванії, але здобув і фінансовий „грент“ від Ньюйоркської стейтської ради сприяння мистецтву, від якої „Променя“ дістає певні фонди в рублі. За якість виконання, цим самим характеризує цей Ансамбль, як один із кращих в цілому стейті.

Щоб завершити відомості про керівника Ансамблю і його рушійну силу, „Променя“ треба ще додати, що Б. Волянська має бакалаврат із музики у Гофстрі університеті і ступінь магістра з музичної освіти з Гантер каледжу в Нью Йорку. Сьогодні вона працює над магістерською з ділянки бюзисової адміністрації в Ньюйоркському університеті. Вона була вчителькою музики в Академії с. Юра в Нью Йорку на протязі семи років, де керувала великим

Філадельфія...

(Закінчення зі ст. 1)

Округи на чолі з головою Петром Тарнавським. Атракційно свята буде виступ — перший раз — танцювальної групи при УП-Церкві Пречистої Дви Марії (St. Mary's Traditional Ukrainian Dancers) в Алентаві, Па-Опінкум і мистецьким керівником ансамблю є молодий танцюрист Володимир Мілініч.

Для дітей передбачається різні гри і несподіванки під керівництвом інж. Івана Скіри. А для танцюючих буде забава, під час якої гратиме популярна оркестра „Вечірня зірка“ під керівництвом Віктора Литвиненка. Також є заплановані виграші для гостей.

До участі в цьому святі 19-го серпня у.р. вже тепер Управлі Окружного Комітету УНСОЮЗУ і УСО „Три-

зуб“ запрошують все своє членство й українське громадянство Філадельфії та околиці. У випадку непогоди свята відбудеться в просторій залі Тризубівського клубу на посілісті. Ця посілісті, як вже було сказано, обіймає 38 акрів землі, де є чудовий парк для відпочинку під час літніх гарячих днів. Але, як сказано, „Тризуб“, має поважне забезпечення, потребує фінансування, потребує моргтеджі і тому всі його симпатисти та свідоме українське громадянство повинні прийти і фінансовою допомогою. Управа Окружного Комітету Філадельфійської союзової Округи прохає всі місцеві установи і організації не влаштовувати своїх імпрез 19-го серпня, 23-го вересня і 30-го грудня.



Ансамбль „Променя“ у повному складі.

учнівським хором — понад 80 середньошкілників, веда гурток українських народних танців, вчила гри на гітарі, фортепіано, бандурі, басі та на літарвах, і тут у цій середній школі, вона десять років тому заснувала цей вокально-музичний ансамбль „Променя“. Б. Волянська була пластовою виховницею і заступницею диригента Школи Кобзарського Мистецтва у Гемстеді, Н. Й., виступала вже змалку зі співом на сценах, аккомпанюючи собі на бандурі або гітарі. В свій час вона була також членом інших мистецьких груп і хорів. У „Промені“, крім функцій керівника, вона також пише і аранжує пісні.

У дальшій розмові Б. Волянська підкреслила свою „одержимість“ до опери і української народної думи-пісні, сказавши, що саме тому вона вже від кількох років, „вибрала своїм улюбленим інструментом“ людський голос, шліфуючи кожний звук й кожну музичну фразу і працюючи над видобуванням інтерпретації кожного слова й речення виконуваної пісні чи композиції“. А відтак вона із усмішкою додала: „У плануваннях наших працюючих ще більше, як і більше видати платівку. Я певна, що нам це пощастить, бо до нас надходить постійно новий доплив, росте ентузіазм, назрівати нові ідеї, тоді хіба майбутнє може бути іншим, як світлим?“

Марійка М. Волянська висловила, що її особливо приємно співати в „Промені“, а це навіть тому, що переважно співалимо класичні пісні — а це менше більше потягає, бо маємо нагоду вивчати і виконувати такі музичні обробки, що їх великі хори не співають. І на тлі нашої невеликої групи ми передасмо пісню, наче зарисовуючи вибагливий візерунок“. А потім Марійка ще додала: „Співати в цьому Ансамблі — це велика приємність, бо тут кожен співак докладає свою індивідуальну частку. А це для нас усіх означає багато“.

Оксана Харук, заявила, що всі слова, що їх сказали

обидві її попередниці з „тріо“ були наче відгомном і її переконань. Вона може ще лише додати, що „хоча Ансамбль складається із молодих членів, — це найкраща група, яка існує. А працю в „Промені“ і сам Ансамбль я дуже люблю!“ — закінчила Оксана із видимим захопленням.

Реасумуючи свої інформації, Б. Волянська, про яку можна сказати, що це людина всесідо віддана українській пісні і музиці, — сказала, що вона безмежна рада із широго ентузіазму, який викликає в молодих співаків Ансамбль, приналежність до нього. Бачу, як поміж співаками розвивається пошана і любов до своєї рідної пісні, бачу в них постійне стремління до вершин. Бачу теж і свій вплив, який я зуміла передати членам „Променя“, — він у цьому, що коли перебуваючи на дозвіллі, зустрінувшись вони вдвох чи втрох — ніколи не співають модерні галасливі пісні — чужі їм змістом чи мелодією, а натомість залюбки співають свої, українські пісні, що їх вони навчилися під час проб Ансамблю. Основуючись на своїх спостереженнях десятирічної праці в цьому Ансамблі, можна сказати, що наша група дає також змогу розвиватися молодим талантам; диригент учить їх постави голосу, а це відкриває перед ними велику нагоду ступити на правильний музичний шлях“.

Вкінці, на відхідному, ще раз пригадуючи про найновіший перлини „Променя“ — платівку і касетку із звукозаписною стрічкою, Б. Волянська повідомила, що кожна з них у ціні 8 доларів можна набути в українських книгарнях на „Верховині“ і очевидно на Союзівці в суботу, у залі „Веселки“, під час виступу Ансамблю. Можна теж, додавши 1 долар 50 центів на поштову переписку, прислати замовлення на таку адресу: „Iskra Records“, Oleksander Kuzshyn, 27 Leick Ave., Carteret, N. Y. 07008. Телефон: (201) 969-3416.

МЕДИЧНІ ДОСЛІДИ ВИКАЗУЮТЬ, що в західних стейтах ЗСА люди менше хворіють і вмирають, на недуги серця, як у східних. В загальному, однак, смертність на серце зменшилася. Найменше захворіли на серце мають стейти Нью Мексіко і Гаваї.

З ПАРИЖА ДОНОСЯТЬ, що Центральний Комітет комуністичної партії Франції відбудує кількадеся зібрання, на якому дискутувати причини заперзав французької компартії, що було виявлено в останніх виборах. Причини сумерку компартії, в очі й провідників, є неспроможність партії вилунити на уряд в справі ліквідації безробіття, як теж загальне переконання серед французьких комуністів, що їх партія є під диктатом компартії СССР, якої уряд уявляє робітників та представників інших верств суспільства та заповнює ними свої в'язниці й концтабори.

Діпнімося сумною вісткою з нашими Членами і ширшим Громадянством, що дня 8-го липня 1984 р. в Торонто, Канада помер на удар серця наш Земляк

ВАСИЛЬ БОРА

роджений 13 лютого 1905 р. у Великій Колані, Карпатська Україна. Покійний був високим уродовцем Чехо-Словацького Народного Банку в Празі та Словацького Народного Банку у Братиславі, а в роках 1938-1939 був господарським дорадником при представництві уряду Карпатської України в Празі.

ПОХОРОН — в понеділок, 16-го липня 1984 р. в Торонто.

ГОЛОВНА УПРАВА
КАРПАТСЬКОГО СОЮЗУ

Уже є в продажі...

(Закінчення зі стор. 1)

робинку вічності“. Після-слово від Редакційної колегії 10-го збірника, які Подяка українським установам і громадянам, які склали пожертви на видавничий фонд Об'єднання Українських

Письменників „Слово“ завершує цю книгу. Збірник цей — в ціні 15 доларів, — можна набути, звернувшись на адресу: „Slovo“ 12820, 93rd St., Edmonton, Alta, T5E 3T2.

В ЧЕТВЕРТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

нашого Найдорожчого і Незабутнього
Мужа, Брата, Стрийка, Вуйка і Швагря

бл. п.

МАРІЯНА ДУБА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в СУБОТУ, 21-го ЛИПНЯ 1984 року, год. 9-та вранці.
в церкві ПОКРОВА ПРЕСВЯТОГО БОГОРОДИЦІ,
в Пармі, Огайо, при Бродяч'ю Ровд

Просимо Друзів і Знайомих згадати Покійного у своїх молитвах.

Горем прибіта
дружина ОЛЕНА з Родиною



Зі сумом повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що в Клівленді, Огайо, 6-го липня 1984 р. по тяжкій і короткій недугі відійшов у Вічність наш Найдорожчий Муж, Тато, Дідо, Брат, Швагер, Вуйко і Сват

бл. п.

ЯРОСЛАВ ШОКАЛЮК

В безмежному болі залишилися:

дружина — КАРЯ
син — ПЕТРУСЬ з дружиною ЗІРКОЮ і дітьми:
МАРКІЯН, ХРИСТІЯ, АНДРІЙКО і ЛІДУНЯ
дочки — МАРТУСА
ОЛЕСЯ КЛЯРК зі синами МАЙКОМ і ДАНИЛОМ
сестри — МАРІЯ ОСТРОПОЛЬСЬКА зі сном
ДУСЬОМ і Родиною
СТЕФА БАРАНОСКА з мужем СТЕФАНОМ і Родиною
брат — ВОЛОДИМИР з Родиною
швагер — ОРИСЯ РУДЕНСЬКА з мужем ІГОРЕМ і дочками: ДАДА КОРЛЯТОВИЧ з мужем ВОЛОДИМИРОМ і дітьми ОРИСЯ, МАРКО і МИКОЛА
ОЛЕСЯ БІГУН з мужем АНДРЕЄМ і дітьми: ЛІДА, АНДРІЙ і УЛЯНА
швагри — МИКОЛА, ЯЦІШИН з дружиною НАДЕЮ ТОСЬКО ЯЦІШИН з дружиною ЛЮБОВОЮ і дітьми ІГОР з дружиною КАНЕЮЮ і дітьми ХРИСТІЯ, СОНЯ, ГАЛЯ і ТАРАС
ІОСАФАТ ЯЦІШИН
свха — ЛЕСЯ ДМИТРАК з Родиною.
Ближча і дальша Родина в Україні і Польщі.



Волею Всевисьнього відійшла від нас у Вічність
дня 30 червня 1984 р., після довгої недуги
наша Найдорожча Мама, Бабуня і Теща

бл. п.

**ВІРА КОНСТАНТИНІВНА
СОКІЛ**

з дому ХВОЩИНСЬКА

Тлінні Останки похоронено дня 3-го липня 1984 р. на українськом православном цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку сповіщають:

дочка — ОЛЕСЯ
зять — о. ВОЛОДИМИР ПОПІЩУК
внуки — АНДРІЙ з дружиною ПОРЕН
ГАЛИНА
син — ГОРИК з дружиною СУЗАННОЮ
внуки — СТЕПАН, ГРИГОРІЙ, ДАВІД і ХРИСТОФЕР
Ближча і дальша Родина в Америці і в Україні.
ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!



Діпнімося сумною вісткою з Рідними, Приятелями тут і в Україні, що в середу, 13-го червня 1984 року відійшла у Вічність Найдорожча Мама, Сетра, Тета і Бабаця

св. п.

**СТЕФАНІЯ з ОСАДЦІВ
КОЛОДНИЦЬКА**

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 16-го червня 1984 року в українській католицькій церкві Непорочного Зачаття в Гемтремку, Міш., а опис на центріалі Мт. Олівет в Детройті, Міш.

Глибоким горем прибіти:

донька — ЛЯРИСА ЦІСАРУК з мужем ЯРЕМОЮ
сестра — МАРТА ШЕХОВИЧ з сном ІРЕНЕЄМ
внуки — КАТРУСЯ і ЛІДА ЦІСАРУК
Ближча і дальша Родина та Приятелі.

ВІДЗНАЧЕННЯ 90-ЛІТТЯ УНСОЮЗУ

90 РОКІВ



СЛУЖБИ

НАРОДОВІ

SOYUZIVKA UNA ESTATE

Foodmoore Road

Kerhonskion, N. Y.

(914) 626-5641

90 РОКІВ



СЛУЖБИ

НАРОДОВІ

НЕДІЛЯ, 29-го ЛИПНЯ
МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА
ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО

2:30 КОНЦЕРТ

Оркестра — „ІСКРА“ (на дворі)

Конферансьє — АННА ДИДИК

Зустріч з матуристами Школи Українознавства в Дітроїті

У половині червня ц. р. у залі УКЦ Товариство «Рідна Школа» влаштувало святкову зустріч з матуристами випускників Школи Українознавства з громадянством.

Відкриваючи програму вечора, голова Товариства Ігор Іванюк привітав присутніх і читав текст Патріарха Ісидора, який в останню із своїх листів написав такі слова: «Україні на поселеннях будуть жити й розвиватися у такій мірі, в якій будуть держати справжній духовний зв'язок із своєю батьківщиною, з життям українського народу, з його минулим, традицією і сучасністю, тобто, будуть зберігати свою ідентичність. Ці знаменні слова нашого найвищого церковного авторитету промовляють надзвичайно, в першу чергу, до присутніх у залі випускників Школи Українознавства та їхніх батьків».

Цього року минає 34 роки незалежності Школи Українознавства. У цьому довгому періоді багато наших випускників одержали вищу освіту, осунули свої сім'ї, і вже також їх діти училися в школах, та, на жаль, не всі.

Голова привітав присутніх, чия участь у зустрічі, їх батьків та рідних, як і завжди, не менше.

У шкільному році 1983-1984 склали іспити з історії Ганс Володимир Воробейчик, Андрій Заринський, Стефанія Лейка, Стефанія Максимович, Анна Максимович, Марта Несторович і Ольга Прийма.

Від імені школи промовляла мгр Христина Юзич. Вона зазначила, що школа не тільки навчає, але також

старастся збудити у серцях дітей любов до України та її культурних скарбів. Кожний матурист повинен стати членом української студентської організації та брати активну участь у праці на користь української громади в Америці. Її назва: «Пам'ятайте, що ваша праця повинна відбуватися під гаслом «Бог і Україна»».

Від учнів прощала матуристів урочиста «10-ї класи Християни Кордуба».

Низку промов закінчила представниця матуристів класу Марта Несторович. Зворушеним голосом вона сказала, що спільне перебування у «Рідній Школі» залишило глибокий слід у серцях матуристів. Вони ніколи не забудуть спільних виступів у програмах живої слова, на яких були виконані «Сім струн» Лесі Українки, «Лис Микита» Івана Франка, твори Тараса Шевченка та інші. Вона склала приречення працювати для добра нашого народу, для України.

Кожного року Товариство «Рідна Школа» обдаровує випускників подарунками. Цього року вони одержали цінний альбом «Українське народне мистецтво» Костя Шонк-Русака.

Молитву перед спільною вечерою провів отець ігумен Б. Панчук, ЧСВВ, парох української католицької церкви Непорочного Зачаття. Його слово, вголосе зразково українською мовою, викликало в залі справжній молитовний настрій.

Вечерю приготували матері матуристів під проводом Марії Савки.

Осип Сливинський

Відділ УАКРади в Ньюарку працює

Нововибрана на другий загальних зборах Управа Відділу Української Американської Координаційної Ради в Ньюарку ухвалила рішення про початок своєї роботи. Як відомо, Відділ оснований в 1981 році і він є першим відділом спершу Комітету за Правопорядок в УККА, а тепер УАКРади.

Не зважаючи на вакаційний час, Відділ далі працює членів і платників, і веде роз'яснювальну роботу серед місцевого й околочного громадянства. Тепер першим нашим завданням є збір грошей на фонд УАКРади, і в цьому ми сподіваємося успіхів. Вони, думаємо, будуть тим більші, що фінансову референтуру перебрала відома місцева громадянка Анна Дубас, з давньої еміграції.

Другою акцією є приготування до всерайового з'їзду, який відбудеться у Ва-

шингтоні 16-го вересня ц. р. Вже замовлені автобуси для цієї важливої подорожі, і ми переконані, що будемо мати такий добрий результат, як і на Голодівській маніфестації у Вашингтоні 2-го жовтня 1983 року.

З дальших акцій — ми маємо також на увазі президентські вибори. Наша ціль — зацікавити нашу громаду до виборів, віддати голоси на одного з двох президентських кандидатів з партії Республіканської і Демократичної.

Зголошення до участі у маніфестації у Вашингтоні 16-го вересня ц. р. приймають такі особи: Осип Труш, тел. 688-6133; Лев Колесницький, тел. 374-5622; Омелян Суховський, тел. 373-5639 або 373-8783 («Дніпро»), Анна Дубас, тел. 372-0079.

Евген Перейма

Зустріч віцепрезидента УНР д-ра М. Степаненка з громадою в Скарборо

У неділю, 17-го червня ц. р., відбуваючись перед 9-ю Сесією УНРРад інформативну зустріч з громадянством по містах Канади й ЗСА, д-р Микола Степаненко, віцепрезидент УНР і голова Екзекутиву ДЦ УНР, в товаристві І. Карнауха, члена УНРРад та д-р Г. Янішевської, голови Об'єднання Прихильників ДЦ УНР в Канаді, відвідав українську громаду при церкві св. Анни в Скарборо, Онт.

Після Служби Божої о. Олександр Гупка привітав гостей, що були присутні на Літургії й запросив всіх парафіян до дошлюбної запису. Зустріч з віцепрезидентом, Союзом Українок Канади Відділ ім. св. Анни з нагоди Дня батька під проводом голови Відділу СУК Таті Козурко влаштував смачну перекуску, а з ініціативи Стефанії Кукурудзи й Олі Миклашук на доповідь про УНР був запрошений віцепрезидент УНР д-р М. Степаненко.

Програмою Зустріч провадив Степан Кукуруда, колишній голова української громади при церкві св. Анни. С. Кукуруда привітав присутніх батьків, а зокрема теплими словами привітав гостей і передав слово д-р Г. Янішевській, що подала коротку біографію віцепрезидента та його різноманітну наукову і політичну діяльність.

Віцепрезидент у своїй глибоко змістовній доповіді розповів про структуру Державного Центру Української Об'єднання, який він представляє. Він зазначив, що це не тільки організація, а й інформативна, яка дає змогу знати про Україну. На цій зустрічі віцепрезидент здобув багато нових друзів, а Об'єднання Прихильників ДЦ УНР нових членів і жертводавців.

Г. Янішевська

Наш Інститут на Міжнародній виставці

Український Інститут Модерного Мистецтва цього року мав свій «стенд» на Міжнародній виставці в Чикаго. Торік, мабуть, було там переповнено, бо нашому Інституту не дали місця, хоч позаторік Інститут мав свій стенд.

Ця міжнародна виставка набирає все більше і більше ваги і популярності; щороку все більше мистецтв творів виставляється. П'ять років знаходиться стенд нашого Інституту на цій виставці, що є дуже солідною рекламою-розголосом для загальної української справи, бож чимало людей з тих 36,000 відвідувачів побачили нашу виставку, зачепили інформації про Україну і про Інститут.

Неподалік від нашого стенду був стенд російський. Наші тули кілька разів ходили і питали, чому немає українських мистців. Вони зауважили фрази й дуже

Доповідь викликала велике зацікавлення серед присутніх: було багато запитань, що на них д-р М. Степаненко відповів розважно і вичерпно. Один із слухачів ніяк не міг заспокоїтися, що він же прийшов «воювати» й підготував 10 питань. А після доповіді д-ра М. Степаненка у нього залишилося два питання, на які він дав вичерпні відповіді, що його зовсім задовільнили й «обезброїли»: все жно і нема з ким і за що «воювати».

Як бачимо, такі інформативні доповіді дуже потрібні. На цій зустрічі віцепрезидент здобув багато нових друзів, а Об'єднання Прихильників ДЦ УНР нових членів і жертводавців.

Г. Янішевська

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ — СПИСОК Ч. 4 — 83

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума	Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
5	М.П. Галавай	3.20	401	Л. Івач	5.10
15	І.Я. Зинюк	4.11	401	О. Івач	6.89
15	Е. Скоцко	6.63	402	П. Дрозд	6.60
34	Я. Гарасимів	4.44	402	Ф. Михник	8.50
128	Г. Глова	6.63	402	І. Бурда	9.10
138	К.М. Діер	1.90	402	Л. Бурда	9.98
138	К.М. Діер	1.95	402	А. Дембуринський	6.85
138	К.М. Діер	2.00	407	З. Зазуляк	39.00
138	К.М. Діер	4.27	407	М. Шавала	6.90
192	М. Сенишин	5.13	408	М.А. Гоголь	6.00
345	Н. Прегар	38.36	408	М. Гоголь	8.04
345	О. Прегар	9.23	418	П. Бошик	18.11
345	Б. Гучал	7.80	418	М.І. Мельник	11.90
345	О. Єльників	6.85	418	д-р М.А. Держко	7.90
350	В.К. Мацелюх	5.30	418	О.Хоростіп	8.01
375	С. Хелик	5.03	418	Л. Соханівський	6.48
379	С. Чучук	5.32	432	П. Мельник	9.00
379	С. Чучук	5.32	432	Н. Кінтер	5.36
422	С. Онуфрій	5.20	432	І. Кінтер	5.48
422	С. Онуфрій	5.20	441	Е. Тхоровський	20.16
422	В.Г. Онуфрійчук	5.40	441	М. Борис	6.00
422	В.Г. Онуфрійчук	5.40	441	М. Борис	2.00
422	Р. Папроцький	6.60	441	А. Солар	2.00
422	Р. Папроцький	5.30	441	Р.І. Вихопен	4.20
422	М.Л. Папроцький	5.30	441	О. Стоколос	2.90
424	І. Бурка	6.09	441	В. Стецішин	5.60
424	Я. Бурка	3.77	458	Р. Хоповський	5.56
424	А.О. Бурка	3.20	458	А. Делюк	4.75
424	Т. Бурка	3.20	461	А. Петрів	5.50
424	о. М. Борисенко	7.12	461	М. Петрів	4.49
450	М.М. Макарушка	10.23	473	М. Баніт	12.06
479	В. Рибчук	11.07	498	А. Карпінський	12.00
479	М.А. Рибчук	11.11	500	І.М. Гладий	13.80
487	М. Гук	12.02	500	М. Бойко	6.90
			500	М. Возняк	13.80
			500	М. Возняк	15.42
Разом		229.68	Разом — Канада		326.54

Разом ЗСА	229.68
Разом Канада	326.54

Сума проголошених чеків	556.22
Раніше проголошених	80,165.55
Разом	80,721.77

3 рідною піснею...

(Продовження зі стор. 2)

Іну, де сонечко сяє, козацько гуляє...

Після того першого виступу Капеля концертувала по таборах, заповнених нашою молоддю з цілої України. Ця молодь запропорена нашим окупантом за дуроти, зі слівзани в очах вітала рідних бандуристів, що співали їй про волю, молодість і щастя... Розказували мені бандуристи, що не раз важко було їм докінчити пісню, бо молоді риди-ридали в залі, а в них самих підходили слези до горла і давали звуки пісні... Рідний спів ніс із собою подих рідного чорнозему, шум Дніпра, наводив тут за всім тим, що силою забрали від нас займанці.

Коли 1945 року скінчилася війна, багато разів совет-

ські комісари намагалися заманити, або силою забрати бандуристів на «родину», але кожен з них знав, що їхати туди — це їхати на картку чи певну смерть. Тому всі рішили шукати таку країну, де можна буде співати про боротьбу українського народу за свою волю. Іх новою батьківщиною стала Америка, куди прибули в 1949 році, й поселилися в Дітроїті.

Наша Капеля бандуристів — це те, «Святий Зілля», вона несе все нашу пісню в найдалішій закутні нашої діаспори. Поки мовчать гармати, хай гримить на весь світ наша могутня пісня, грають струни та преднюють нам союзники для вирішального бою за волю України!

Рома Турянська

У Чикаго Комітет пам'ятника Липківському працює

У Бавид Бруку пам'ятник великому Митрополитові Липківському вже поставлено й урочисто посвячено 22-го жовтня 1983 року. Тому що фонди ще потрібні на викінчення навкіля пам'ятника та видання пропам'ятної книги Митрополитові Липківському, Чикагський комітет побудови пам'ятника запланував провести ще одну акцію на придбання фондів.

У цій акції заплановано: 1) Льотерію розгрі 12-ти творів відомих українських мистців; 2) Розпочати акцію накупчення на касеті проповідей Митрополита Липківського, що їх начитують професійні українські диктори; 3) Зроблено заходи запису Служби Божої (уринок Літургії) композитора К. Стеценка, написаної з нагоди національного відродження УАПЦ; 4) Кульмінацією цієї праці буде великий концерт в аудиторії Лейн Технік 7-го жовтня 1984 року. На цей концерт, «Чикаго у поклоні Митрополитові Липківському», запрошено визначних мистців ЗСА і Канади та кращих українських виконавців із чикагської околиці.

Між часом, для кращого ознайомлення із величчю Митрополита Липківського члени комітету провадять радіопередачі й доповіді, присвячені цьому великому українському церковному і національному провідникові часів відродження України. Заплановано доповіді для церковних братств і сестричтв по українських парафіях та для світських організацій.

Члени комітету вірять, що українська громада підтримає акцію комітету та масово прийде на концерт у поклоні Великому українському Митрополитові Липківському.

О.П.

ВІДІШЛИ ВІД НАС

ОЛЬГА МАКСИМЮК-КЕБАЛО, член УНС Відд. 277-го ім. св. Івана Хрестителя в Гартфорд, КТ, померла 5-го травня 1984 року на 32-му році життя. Нар. 1952 року в Гартфорд, КТ. Членом УНС стала 1974 року. Залишила в смутку мужа, 3-ох синів Богдана, Стефана і Павла, батька Павла, матір Галину; діди: Євгенію і Володимира Василенків. Похорон відбувся 11-го травня 1984 року на цвинтарі св. Михайла в Глестонбурзі, КТ.

Вічна Їй Пам'ять!
С. Кравець, секр.

ЮСТИНА ВЕРЕЩАК, член УНС Відд. 192-го Т-ва «Запорозька Січ» в Геркмері, Н.Й., померла 5-го травня 1984 року на 90-му році життя. Нар. 1894 року в селі Коношівка на Україні. Членом УНС стала 1934 року. Залишила в смутку чотирьох дочок, двох синів, 18 внуків і 22-ох правнуків. Похорон відбувся 8-го травня 1984 року на цвинтарі св. Покрови в Геркмері, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Управа.

КАТЕРИНА МАЛИНЕВИЧ, член УНС Відд. 217-го ім. св. Іоасафа в Рочестері, Н.Й., померла 12-го травня 1984 року на 73-му році життя. Нар. 12-го липня 1910 року в Долині, Зах. Україна. Членом УНС стала 1955 року. Залишила в смутку дочку Марію Гасдов з чоловіком і трьох внуків, сина Василя, ближчу і дальшу родину в Америці і на Україні. Похорон відбувся 16-го травня 1984 року на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Стефан Приймак, секр.

ОЛЬГА ВІЛЬЧИНСЬКА, член УНС Відд. 106-го ім. св. Миколая в Чикаго, Ілл., померла 13-го травня 1984 року на 43-му році життя. Нар. в Зах. Україні. Членом УНС стала 1961 року. Залишила в смутку мужа Луїса, родичів Михайла і Пелагію Стебелівських, братів — Мирона з родиною, Романа і Івана та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 16-го травня 1984 року на цвинтарі св. Іоасафа в Рівер Гров, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!
Управа.

ВАСИЛЬ ОСТАПЯК, член УНС Відд. 442-го ім. Івана Мазепи в Торонто, Онт., помер 13-го травня 1984 року на 79-му році життя. Нар. 17-го січня 1905 року в селі Радча, Україна. Членом УНС став 1956 року. Залишив у смутку синів: Зіновія, Дмитра і Романа з родиною; доньок: Ярославу Козій, Оксану Чорнісевич, Любу Бойко і Ольгу Войтович, та 16 внуків і 4-ох правнуків. Похорон відбувся 15-го травня 1984 року на цвинтарі Парк Ловн в Торонто, Онт. Канада.

Вічна Йому Пам'ять!
Семен Левинський, секр.

МИХАЙЛО ЗАЛЕЦЬКИЙ, член УНС Відд. 481-го ім. Івана Франка в Карнегі, Па., помер 13-го травня 1984 року на 66-му році життя. Нар. 1-го січня 1915-го року в Чарнегі, Па. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку дітей: Рональда, Івана, Михайла, Кеннета, Джеймса і Дарлену, брата Стефана і дві сестри. Похорон відбувся 17-го травня 1984 року на цвинтарі св. Тройи в Коллір Тап.

Вічна Йому Пам'ять!
Гелен Возняк, секр.

СЕМКО ВАТИЛИК, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаго, Ілл., помер 14-го травня 1984 року на 72-му році життя. Нар. 12-го січня 1912 року в Лескові, пов. Стрий, Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку племінницю Марію Арме, друга Григорія Ганашицького, рідно і приятелів в Україні і ЗСА. Похорон відбувся 18-го травня 1984 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Семків, секр.

ЛЮДВИК ЦЕЛІНСЬКИЙ, член УНС Відд. 49-го ім. св. Арх. Михайла в Торонто, Онт., помер 15-го травня 1984 року на 64-му році життя. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку дружину Софію, дочку Діану Гарасовську і сина Рональда з родиною. Похорон відбувся 18-го травня 1984 року на цвинтарі св. Хреста в Торніллі, Торонто, Канада.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

МАРІЯ ІРЕНА ФАРОН, член УНС Відд. 102-го ім. св. Петра і Павла в Клівленді, Огайо, померла 6-го травня 1984 року на 58-му році життя. Нар. 20-го жовтня 1925 року в Ярославі, Галичина. Членом УНС стала 1954 року. Залишила в смутку мужа д-ра Дмитра, дітей: д-ра Юрія, Рому, Анію, Ірену і Марка; сестру Ольгу Возняк і брата д-ра Романа Цибука. Похорон відбувся 9-го травня 1984 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Микола Бобченко, секр.

АННА ЯРТИМИК, член УНС Відд. 288-го ім. св. Дмитрія в Бетлемеї, Па., померла 9-го травня 1984 року на 95-му році життя. Нар. 14-го січня 1889 року в Україні. Залишила в смутку синів д-ра Андрія і Карла, дочку Марію 5-нуків і 6 правнуків. Похорон відбувся 12-го травня 1984 року на цвинтарі св. Іоасафа в Ловер Савкон, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Дмитро Мушастий, секр.

о. ВІТАЛІЙ КОВАЛЕНКО, член УНС Відд. 347-го Т-ва «Запорозька Січ» в Милвілі, Н. Дж., помер 9-го травня 1984 року на 76-му році життя. Нар. 1907 року на Україні. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Віру Анну та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія в Савт Бавид Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Дарія Цапар, секр.

ІВАН БОЙКО, мол. член УНС Відд. 155-го Т-ва «Запорозька Січ» в Перт Амбон, Н.Дж., помер 10-го травня 1984 року на 60-му році життя. Нар. 1924 року в Нью Джерсі. Членом УНС став 1942 року. Залишив у смутку дружину Анну, дітей Івана, Карла і Дебру. Похорон відбувся 14-го травня 1984 року на Укр. Кат. цвинтарі в Говплоні, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Меланія Лоренс, секр.

ОЛЬГА БОДНАР, член УНС Відд. 328-го Т-ва Провісвіа в Клівленді, Огайо, померла 11-го травня 1984 року на 73-му році життя. Нар. 1911 року в Білорі, Україна. Членом УНС стала 1970 року. Залишила в смутку дочку Дарію Федорів з чоловіком Володимиром і двома синами. Похорон відбувся 14-го травня 1984 року на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!
Богдан Ковч, секр.

ЗБОРИ ВІДІЛІВ УНС

НЕ ДІЛЯ

22-го ЛИПНЯ 1984 р.
Рочестер, Н. Я. Місячні збори Т-ва св. Іоасафа 217-ї Відділу о год. 2-ї го по полудні в церковній залі св. Іоасафа та зі звичайним порядком нарад. Вкладати можна вкладавати вже від 1:30 в тім самім приміщенні. Просимо членів прийти.

Ст. Василь — предс.
Ст. Приймак — фін. секр.
Ст. Мартинюк — касир

FUNERAL DIRECTORS

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
McNERNEY BURNADZ FUNERAL HOME
371 Lakewood Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880
R.H. Burnadz — J.J. McNERNEY
Funeral Directors
Chapels available throughout the Metropolitan Area.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в ВРОНХ, ВООКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ.
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

ПРАЦЯ